ECLI:LV:RLPT:2018:0227.C29549917.5.S
Lieta Nr. C29 5499 17
Lietas arhīva Nr. C 1837-18/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2018.gada 27.februārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas
tiesnese S.Rūtenberga
rakstveida procesā izskatīja civillietu **sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Gelvora" vienkāršotas procedūras prasībā pret /pers. A/ un /pers. B/ par naudas piedziņu**.

Aprakstošā daļa

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā celta sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Gelvora" (turpmāk arī prasītājs) vienkāršotās procedūras prasība pret /pers. A/ (turpmāk arī atbildētājs 1) un /pers. B/ (turpmāk arī atbildētājs 2) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2008.gada 28.aprīlī /pers. A/ un aizdevējs akciju sabiedrība "GE Money", reģistrācijas Nr.40003346547, (turpmāk — Cedents) noslēdza Aizdevuma līgumu Nr.1121436388 (turpmāk — Aizdevuma līgums), ar procentu likmi 29,00 % no aizdevuma atlikuma gadā un paredzot, ka gadījumā, ja aizņēmējs kavē līgumā noteiktos maksājumus, aizņēmējs maksā aizdevējam līgumsodu 10 % apmērā no ikmēneša maksājuma neapmaksātās summas par katru ikmēneša maksājuma termiņa kavējumu, kā arī pienākumu maksāt parāda piedziņas izdevumus. Nodrošinot no Aizdevuma līguma izrietošās saistības, 2008.gada 28.aprīlī starp Cedentu un /pers. B/ noslēgts Galvojuma līgums Nr.GA1121436388 (turpmāk — Galvojuma līgums), saskaņā ar kuru atbildētājs 2 uzņēmās pienākumu kā pats parādnieks atbildēt par no Aizdevuma līguma izrietošajām saistībām. Saskaņā ar 2011.gada 2.jūnija Cesijas līgumu Nr.1/2 Cedents cedēja (nodeva) savas prasījuma tiesības pret atbildētājiem, kas izriet no Aizdevuma līguma un pie tā noslēgtā Galvojuma līguma, UAB "GELVORA" filiālei Latvijā (turpmāk — Cesionārs). Ar 2014.gada 18.decembra Uzņēmumu reģistra valsts notāra lēmumu Nr.6-12/198523 reģistrēta SIA "GELVORA", reģistrācijas Nr.40103837691, pamatkapitāla palielināšana mantiska ieguldījuma veidā, ieguldot tajā Cesionāra uzņēmumu kā organizatoriski saimniecisku vienību Komerclikuma 18.panta izpratnē. Saskaņā ar Aizdevuma līgumā pielīgto aizdevuma atmaksas termiņu, atbildētājam 1 bija pienākums pilnā apmērā veikt aizdevuma pamatsummas un procentu par aizdevuma lietošanu (jeb līgumisko procentu) atmaksu ne vēlāk kā līdz 2011.gada 1.augustam, kas nav izpildīts pienācīgi (ar 2011.gada 2.augustu ir iestājies nokavējums). Prasītājs 2013.gada 27.augustā vērsās ar pieteikumu par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Zemesgrāmatu nodaļā pret atbildētāju 1 par neizpildītajām maksājumu saistībām, kas sastāvēja no galvenā parāda 686,73 *lati* (977,13 *euro*), procentiem par aizdevuma lietošanu 538,98 *lati* (766,90 *euro*), līgumsoda 12,76 *lati* (18,16 *euro*), valsts nodevas 24,77 lati (35,24 *euro*) un ar brīdinājuma izsniegšanu saistītiem tiesas izdevumiem 5,25 lati (7,47 *euro*). Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas tiesneses 2013.gada 14.oktobra lēmumu lietā Nr.3-12/6610 pieteikums tika atstāts bez izskatīšanas. Veicot parāda ārpustiesas atgūšanas darbības, no 2011.gada 7.jūnija līdz 2017.gada 10.aprīlim atbildētājam 1 uz viņa norādīto (deklarēto dzīvesvietas) adresi: /adrese A/, un atbildētājam 2 uz norādīto adresi: /adrese A/, un deklarēto dzīvesvietas adresi: /adrese B/ prasītājs katram kopā ir nosūtījis 18 paziņojuma/atgādinājuma vēstules (vēstuļu nosūtīšanas datumi: 07/06/11; 15/08/11; 13/02/12; 18/05/12; 14/08/12; 21/11/12; 08/03/13; 06/08/13; 05/12/13; 02/04/14; 05/08/14; 01/12/14; 15/04/15; 17/09/15; 07/04/16; 17/08/16; 07/12/16; 10/04/17), kā arī veikta telefoniska komunikācija gan ar atbildētāju 1 (uz norādīto tālruņa Nr.28888234, aicinot nokārtot parādsaistības (telefonsarunu datumi: 07/09/11; 28/04/12), gan ar atbildētāju 2 uz norādīto tālruņa Nr.27171236 (telefonsarunu datumi: 23/05/12; 08/06/12; 17/08/12). Prasītājs, piemērojot Aizdevuma līgumā pielīgto līgumisko procentu likmi 29,00 % gadā no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas, aprēķina un no atbildētāja 1 lūdz piedzīt nesamaksātos līgumiskos procentus par aizdevuma lietošanu 977,13 *euro* apmērā, kas aprēķināti šādā veidā: aprēķinātie procenti 130,09 *euro* par periodu no 2008.gada 28.aprīļa līdz 2011.gada 2.jūnijam 631,02 *euro* mīnus samaksātie procenti 500,92 *euro*, plus aprēķinātie un nesamaksātie procenti 847,04 *euro* par periodu no cesijas, t.i., 2011.gada 2.jūnija līdz 2016.gada 21.decembrim (2029 kavētas dienas), pēc formulas: gada procentu likme 29,00 % dalīt ar 360 kalendārā gada dienām reizināt ar aizdevuma nesamaksāto pamatsummas parādu 977,13 *euro* reizināt ar kavēto dienu skaitu 2029. Ja procentu prasījuma faktiskā aprēķina summa pārsniedz pamatsummas apmēru, prasītājs to atbilstoši Civillikuma 1763.panta 1.punktam aprobežo un samazina līdz galvenā parāda apmēram. Aizdevuma līguma noteikumi paredz prasītājam tiesības aprēķināt un pieprasīt līgumsodu 10 % apmērā no ikmēneša maksājuma neapmaksātās summas par katru ikmēneša maksājuma termiņa kavējumu. Atbilstoši Civillikuma 1843.pantam, redakcijā, kas tika piemērota saskaņā ar likuma "Par atjaunotās Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 21.pantu līdz 2011.gada 9.februārim, atbildētāja 1 veiktie maksājumi tika attiecināti 1) līgumsodā, 2) procentos, 3) galvenajā parādā (atbilstoši Līguma 5.3.punktam). Līdz ar to konstatējams, ka atbildētājiem ir palicis neapmaksāts Cedenta saskaņā ar Aizdevuma līguma noteikumiem aprēķinātais un nesamaksātais līgumsods 18,16 *euro* (148,11 *euro* mīnus samaksātā līgumsoda daļa 129,95 *euro*). Aizdevuma līguma 6.1.punktā ir norādīts, ka līgums ir spēkā no tā parakstīšanas dienas līdz pilnīgai saistību izpildei. Līdz ar to šis izpildījuma termiņš nav pielīdzināms Latvijas Republikas Augstākās tiesas 30.01.2013. sprieduma lietā Nr.SKC-644/2013 minētai līguma izbeigšanai, kad viena līgumslēdzēja puse izmanto savas pielīgtās tiesības vienpusēji atkāpties no līguma — tādējādi vairs nepastāv līgumisks (juridisks) pamats piemērot bijušā līguma noteikumus par likumiskajiem procentiem. Aizdevuma līgums nav izbeigts atbilstoši Aizdevuma līguma 3.2.punktā noteiktajai kārtībai vai kādā citā atļautā veidā, līdz ar to Latvijas Republikas Augstākās tiesas 30.01.2013. sprieduma lietā Nr.SKC-644/2013 piemērošanai šajā lietā nav pamata. Aizdevuma līgumā pielīgto procentu un galvenā parāda samaksas saistība nav izbeigusies nevienā no Civillikumā noteiktajiem saistību izbeigšanās veidiem, t.sk., nav bijis noslēgts atcēlējs līgums un aizdevējs (Cedents) nav izmantojis savas vienpusējās tiesības atkāpties no līguma. Līdz ar to, pamatojoties uz minētajām Civillikuma normām un Aizdevuma līguma noteikumiem, līgums ir spēkā pilnā apmērā un no tā izrietošās saistības, tostarp saistības maksāt līgumiskos procentus saskaņā ar pielīgto procentu likmi no neatmaksātās aizdevuma daļas gadā

atbildētājam 1 ir jāpilda. Aizdevuma līguma izrietošās saistības nav noilgušas un ir spēkā esošas. Prasītājs uzskata, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam ir pamats apstiprināt prasītāja tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no neapmaksātās parāda summas par laiku no lietas izskatīšanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 1469., 1472., 1511., 1548., 1579., 1587., 1651., 1652.panta 3.punktu, 1661., 1662., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1763.panta 1.punktu, 1765., 1770., 1773. 1775., 1779., 1793., 1801., 1828., 1838., 1843., 1934., 1943., 1946.pantu, likuma "Par atjaunotās Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 21.pantu, Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6.pantu, Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumu Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.punktu, Civilprocesa likuma 195.pantu. Prasītājs lūdz tiesu: piedzīt no /pers. A/ par labu SIA "GELVORA" galveno parādu 994,13 *euro*, t.sk., parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumi 17,00 *euro*, procentus par aizdevuma lietošanu 977,13 *euro*, līgumsodu 18,16 *euro*, tiesas izdevumus: valsts nodevu 298,41 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 *euro*, kopsummā 2293,30 *euro*. Piedziņas neiespējamības gadījumā minēto summu piedzīt no /pers. B/. Apstiprināt prasītāja tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no neapmaksātās parāda summas par laiku no lietas izskatīšanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

/pers. A/ rakstveida paskaidrojumos norāda, ka prasību atzīst daļēji, t.i., galvenā parāda 977,13 *euro* apmērā. Līgumā nav norādīta procentu maksa par kredītu un paskaidrots, ka procenti ir iekļauti kopējā summā, kas jāmaksā bankai. Vēlas uzklausīšanu tiesas sēdē, jo tiesas procesa laikā var rasties būtiski jautājumi par summas pareizību.

/pers. B/ rakstveida paskaidrojumos norāda, ka atzīst prasību daļēji, t.i., par galvenā parāda 977,13 *euro* apmērā. Norādot iebildumus, ka netika dota iespēja līguma noteikumu apspriešanai. Maksājuma grafikā ir noteikta konkrēta summa, kas jāatmaksā bankai. Prasītājs īsteno novilcināšanas taktiku, lai iegūtu lielākus soda procentus, kas neatbilst Civillikuma un Patērētāju tiesību aizsardzības likuma prasībām. iebildumi pamatoti ar Civillikumu un Patērētāju tiesību aizsardzības likuma prasībām, Komerclikuma prasībām par godīgu komercpraksi, MK noteikumi Nr.61 neievērošana. Vēlas uzklausīšanu tiesas sēdē, jo ir daudz neskaidru jautājumu par summas aprēķināšanas kārtību. Par cik redzamas negodīgas un agresīvas komercprakses pazīmes, lūdz tiesu veikt pārrēķinu un samazināt nesamērīgās summas, ko pēc 8 gadiem cenšas iegūt prasītājs.

Prasības pieteikuma precizējumos norādīts, ka, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punktu, prasītājs precizē prasības summu daļā attiecībā par procentiem un vienlaicīgi arī palielina prasības summu daļā par likumisko procentu piedziņu, veicot iepriekš aprēķināto kredītprocentu jeb līgumisko procentu pārrēķinu, t.i., no 01.06.2008. līdz 26.08.2013. aprēķinot kredītprocentus jeb līgumiskos procentus un no 27.08.2013. (pieteikuma par saistību piespiedu izpildi brīdinājuma kārtībā iesniegšanas diena) līdz 27.02.2018. (lietas skatīšanas datums) aprēķinot likumiskos sešus procentus no simta gadā no galvenā parāda summas — 977,13 *euro*, kopā par periodu no 01.06.2008. līdz 26.08.2013. pieprasot no atbildētājiem līgumiskos procentus 772,39 *euro*, un par periodu no 27.08.2013. līdz 27.02.2018. pieprasot no atbildētājiem likumiskos procentus 204,74 *euro*. Prasītājs precizē prasību un lūdz tiesu: piedzīt no /pers. A/ par labu SIA "GELVORA" galveno parādu 994,13 *euro*, t.sk., parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumi 17,00 *euro*, līgumiskos procentus 772,39 *euro*, likumiskos procentus 279,53 *euro*, līgumsodu 18,16 *euro*, tiesas izdevumus: valsts nodevu 298,41 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 *euro*, kopsummā 2293,30 *euro*, piedziņas neiespējamības gadījumā minēto summu piedzīt no /pers. B/. Apstiprināt prasītāja tiesības saņemt likumiskos 6 % gadā no neapmaksātās parāda summas par laiku no lietas izskaušanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Prasītājs atsauksme uz paskaidrojumiem norāda, ka atbildētāja 1 izteiktais apgalvojums - ka līgumā nav norādīts procentu maksa par Kredītu un paskaidrots, ka procenti ir iekļauti kopējā summā, kas jāatmaksā bankai - atzīstams par nepamatotu. Līgumā puses vienojušās par līgumiskajiem procentiem, kas tiek maksāti par sveša kapitāla lietošanu un atdošanas kavējumu visas galvenās parāda saistības spēkā esamības laikā. Līgumā noteiktie procenti uzskatāmi gan par lietošanas procentiem (aizdevuma atmaksas grafika ietvaros), gan par nokavējuma procentiem (pēc aizdevuma atmaksas termiņa), paredzot Līgumā pielīgto nemainīgo procentu likmi — 29,00 % gadā no neatmaksāto naudas līdzekļu summas. Ar savu parakstu uz 28.04.2008. Aizdevuma līguma Nr.1121436388 (turpmāk — Līgums), atbildētājs 1 ir apliecinājis, ka ar līgumu un tā klātpievienotajiem noteikumiem ir iepazinies un apņemas tos pildīt. Līgumā pielīgtais maksājumu grafiks un tajā noteikto maksājumu apmērs ir ar nosacījumu, ja atbildētājs 1 pienācīgi pildītu Līguma noteikumus un savlaicīgi (regulāri un bez kavēšanās) atmaksātu aizdevumu kreditoram. Līdz ar to atmaksas grafikā norādītais procentu apmērs uzskatāms tikai par provizorisku, matemātisku aprēķinu, kas palīdz aizņēmējam orientēties veicamajos maksājumos un to apmērā. Maksājumu grafiks nav absolūts un tas mainās, ja aizņēmējs kavē pielīgtos ikmēneša aizdevuma atmaksas termiņus, tāpat arī ja aizņēmējs izmantotu aizdevuma pirmstermiņa atmaksas tiesības un atgrieztu aizdevumu kreditoram pirms Līgumā pielīgtā samaksas termiņa. Tādējādi grafikā norādīto procentu apmērs ir tikai provizorisks aprēķins, nevis līdzēju vienošanās par fiksētu procentu apmēru naudas izteiksmē. No Līguma izrietošās saistības nav izpildītas, tādēļ atbildētāju pienākums maksāt procentus par sveša kapitāla lietošanu nav izbeidzies.

Par atbildētāja 2 paskaidrojumos norādīto, ka netika dota iespēja līguma punktu apspriešanai, to, ka maksājuma grafikā ir noteikta konkrēta summa, kas jāatmaksā bankai, un prasītājs īsteno novilcināšanas taktiku, lai iegūtu lielākus soda %, kas neatbilst Civillikuma prasībām, kā arī Patērētāju aizsardzības likuma prasībām, paskaidro sekojošo: līgums ir uzskatāms par Patērētāju kreditēšanas līgumu Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.panta izpratnē, tādēļ tam ir piemērojami Līguma noslēgšanas brīdī spēkā esošie Ministru kabineta 1999.gada 13.jūlija noteikumi Nr.257 "Noteikumi par patērētāja kreditēšanas līgumu" (turpmāk MK Noteikumi). Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.panta ceturto daļu un attiecīgi MK Noteikumiem, tiek noteiktas prasības, kādiem līguma punktiem obligāti bija jābūt ietvertiem patērētāju kreditēšanas līgumos. AS "GE Money" (turpmāk — cedents), izstrādājot Patērētāju kreditēšanas līguma veidlapu, ir ievērojis likumdevēja gribu un iekļāvis visas MK Noteikumos minētās prasības, kas definē speciālas patērētāju kreditēšanas līgumos norādāmās obligātās prasības, un to esamība kreditēšanas līgumā pēc būtības nevar būt netaisnīgs un neapspriests līguma noteikums, jo izriet no likuma normas. Neapspriests līguma noteikums uzreiz nevar tikt atzīts par netaisnīgu, jo, lai neapspriestu līguma noteikumu atzītu par netaisnīgu, ir nodibināms kāds no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešajā daļā norādītajiem pamatiem, kas pretēji labticīguma prasībām radītu būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu atbildētājam 2 kā patērētājam. Atbildētājs 2 ir tikai norādījis, ka netika dota iespēja līguma punktu apspriešanai, nenorādot, vai viņš kādu no līguma punktiem uzskata kā netaisnīgu.

Prasītājs norāda, ka pēdējais maksājums no Aizdevuma līguma izrietošo saistību dzēšanai ir saņemts 09.02.2011. Saskaņā ar Aizdevuma līgumā pielīgto maksājumu grafiku, kreditoram bija jāsaņem kopumā 39 maksājumi, un katra maksājuma summai bija jābūt 31,91 *lati* (45,40 *euro*) apmērā. Kreditors ir saņēmis kopumā tikai 22 maksājumus, no kuriem tikai 10 maksājumi bija vienādi vai lielāki par Aizdevuma līgumā noteiktā ikmēneša maksājuma summas. Aizdevuma atmaksas kavējums tiek pieļauts jau kopš 02.03.2009. Ņemot vērā minēto, secināms, ka atbildētāji nav pienācīgā kārtā un apmērā pildījuši Līgumā noteiktās saistības, tādēļ arī aizdevuma atmaksas grafikā norādītā kopējā atmaksājamā summa vairs nevar tikt uzskatīta par pareizu un faktiskajai situācijai atbilstošu.

Kreditora tiesības vērsties pret parādnieku prasības kārtībā ir subjektīvas tiesības, nevis pienākums. Tiesvedība ir galējais iespējamais variants strīdus situācijas atrisināšanai gadījumos, kad vienošanās par parāda atmaksu ārpustiesas ceļā nav iespējama, jo prasības celšana tiesā ir laikietilpīgs un sarežģīts process, kas prasa ievērojamus līdzekļus. Pie tam, tiesvedības gadījumā prasītājam iespējami labvēlīga sprieduma gadījumā parādniekam ir jāsedz ne tikai tiesāšanās izdevumus, bet arī zvērināta tiesu izpildītāja izdevumus, kas saistīti ar tiesas nolēmuma piespiedu izpildīšanu.

Konkrētajā gadījumā kreditors, nevēršoties tiesā prasības kārtībā par parāda piedziņu no atbildētājiem būtībā ir darbojies viņu interesēs, jo

paļāvies, ka, iespējams, kāds no atbildētājiem atsāks maksājumu veikšanu. Turklāt, kā var pārliecināties no iesniegtā parāda summas aprēķina, prasītājs nav aprēķinājis līgumsodu un to neprasa no atbildētājiem. Prasītāja prasītais līgumsods ir tādā apmērā, kādā tas bija uz cesijas brīdi. Minētais norāda uz kreditora labticību darbošanos atbildētāju interesēs, tāpēc nevis kreditora rīcība it kā novilcinot prasības celšanu tiesā ir uzskatāma par nelabticīgu, bet atbildētāju pasīvā rīcība, nepildot ar Līgumu uzņemtās maksājumu saistības jau kopš 10.02.2011. ir uzskatāma par pretēju labiem tikumiem. Atbildētājam 2 nav pamata apgalvot, ka prasītājs īsteno novilcināšanas taktiku, lai iegūtu lielākus soda %.

Prasītājs ir veicis visas saprātīgās un nepieciešamās darbības līdz prasības celšanai tiesā, proti, pēc lietas pārņemšanas 2011.gada jūnijā no cedenta līdz prasības celšanai prasītājs ir veicis visas ekonomiski saprātīgās un nepieciešamas darbības saskaņā ar Parādu ārpustiesas atgūšanas likumu un nosūtījis atbildētājiem 18 paziņojuma/atgādinājuma vēstules un veicis telefonisku komunikāciju gan ar atbildētāju 1, gan ar atbildētāju 2. Atbildētāji šo gadu gaitā bija solījuši, ka pildīs saistības labprātīgi, un ikreiz attaisnojis sava kavējuma iemeslus, tādēļ arī prasītājs turpināja veikts ārpustiesas piedziņu. Tomēr neviens maksājums šajā laika posmā pēc cesijas līdz prasības celšanai tā arī netika veikts. Prasītājs atbildētāju paskaidrojumus un iebildumus uzskata par nepamatotiem un lūdz tiesu prasību apmierināt pilnā apmērā.

Civilprocesa likuma 250.^{26}pants nosaka, ka *tiesa lietu iztiesā tiesas sēdē prasības tiesvedības kārtībā, ja ir saņemts puses pamatots lūgums un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Tiesa var lietu iztiesāt tiesas sēdē arī pēc savas iniciatīvas. Ja tiesa atsaka lūgumu iztiesāt lietu tiesas sēdē, to norāda spriedumā.*

Tiesa atzīst, ka lietas izskatīšana rakstveida procesā neietekmē pušu tiesības - izvirzīt atbildētājiem iebildumus pret celto prasību vai prasītājam izvirzīt iebildumus pret atbildētāju paskaidrojumos norādītajiem apsvērumiem.

Iepazīstoties ar /pers. A/ paskaidrojumiem, tiesa konstatē, ka viņa ir norādījusi savus iebildumus pret prasību un pamatojusi lūgumu par lietas iztiesāšanu tiesas sēdē. Tiesas ieskatā lūguma pamatojums par to, ka var rasties būtiski jautājumi par prasības summu nav pamatots, jo iebildumos nav norādīts matemātisks aprēķins vai kļūdas tajā, kā arī nav norādīts - kādi tieši ir iebildumi par prasības summas aprēķinu.

/pers. B/ lūgumu par uzklausīšanu tiesas sēdē pamato ar to, ka daudz neskaidru jautājumu par prasības summas aprēķināšanas kārtību par iepriekšējo periodu 8 (astoņu) gadu garumā un lieta var tikt izskatīta vienpusīgi, balstoties tikai uz prasītāja iesniegto prasību. Uzskata, ka tādējādi tiek pārkāptas viņa tiesības aizstāvēt savas intereses un būt uzklausītam tiesā. Tiesas ieskatā paskaidrojumos norādītajos iebildumos nav norādītas kļūdas par prasības summas aprēķinu.

No lietas materiāliem redzams, ka ne /pers. A/, ne /pers. B/ nav iepazinies ar lietas materiāliem, ko apliecina šādu ziņu neesamība lietas Uzziņas lapā. (lietas 1.lapa) Tiesā iesniegtas formāli aizpildītas paskaidrojumu veidlapas. Turklāt, Civilprocesā viens no galvenajiem principiem ir dispozitivitātes (prāvnieku personīgās autonomijas) princips, proti, prasītājs pats izlemj kādu prasību celt tiesā un uz kādiem pamatiem balstīt savus prasījumus, t.i., noteikt prasības robežas saistībā ar prasības priekšmetu un pamatu, tādējādi, tiesa nevar prasītājam aizliegt celt prasību tādā veidā, kā tas izprot strīda būtību. Savukārt atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība, t.i., jāpierāda, ka tiesību aizskārums vispār nav noticis, vai tiesību aizskārumā nav atbildētāja vaina, vai tiesību aizskārumā vainojams nevis atbildētājs, bet cita persona. (*Līcis A. Prasības tiesvedībā un pierādījumi, Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2003, 73.lpp.*)

Līdz ar to lūgumos norādītais, ka var rasties jautājumi par prasības summas aprēķinu, nav vērtējami kā Civilprocesa likuma 74.pantā noteikto procesuālo tiesību un pienākumu aizskārums. Lietas izskatīšana rakstveida procesā neierobežo pušu Civilprocesa likuma 74.pantā noteiktās tiesības.

Tiesa norāda, ka puses tika informētas par Civilprocesa likuma 74.pantā noteiktajām tiesībām, tai skaitā, tiesībām iepazīties ar lietas materiāliem, attiecīgi sniegt savus argumentus un apsvērumus vai celt pretprasību lietā paskaidrojumu sniegšanai noteiktajā termiņā, kā arī celt iebildumus pret citu lietas dalībnieku lūgumiem, argumentiem un apsvērumiem.

Paskaidrojumos norādītos iebildumus tiesa neatrod motivāciju, kas dotu pamatu lietas izskatīšanas atlikšanai un lietas noteikšanai izskatīšanā tiesas sēdē, līdz ar ko lūgumi par lietas izskatīšanu tiesas sēdē ir noraidāmi.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Atbilstoši *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6. panta pirmajai un otrajai daļai - latu konvertācijā uz *euro* izmanto Padomes noteikto maiņas kursu no latiem uz *euro*. Naudas summas un vērtības naudas izteiksmē pēc latu konvertācijas uz *euro* noapaļo līdz tuvākajam centam, ņemot vērā trešo zīmi aiz komata. Ja trešā zīme aiz komata ir no 0 līdz 4, tad centa vērtība nemainās. Ja trešā zīme aiz komata ir no 5 līdz 9, tad cents tiek noapaļots par vienu vienību uz augšu. Saskaņā ar Padomes noteikto maiņas kursu 1 *euro* = 0,702804 *lati*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu, tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Lietā nav strīds par to, ka 2008.gada 28.aprīlī starp akciju sabiedrību "Ge Money Bank" kā aizdevēju un /pers. A/ kā aizņēmēju tika noslēgts Aizdevuma līgums Nr.1121436388 par aizdevuma 800 *lati* (1138,30 *euro*) piešķiršanu atbildētājam, kurā puses vienojušās par līguma priekšmetu, norēķinu kārtību, saistību neizpildes sekām. Aizdevums tika piešķirts uz 39 mēnešiem vienojoties, ka atbildētājs līdz 2011.gada 1.augustam atmaksās aizdevumu 800 *lati* (1138,30 *euro*) un procentus par tā lietošanu 444,32 *lati* (632,21 *euro*), ar pienākumu veikta ikmēneša maksājumus 31,91 *lati* (45,40 *euro*), pēdējā mēnesī 31,74 *lati* (45,16 *euro*), saskaņā ar līgumā norādīto maksājumu grafiku. (lietas 13.lapa)

Aizdevuma izmaksu apliecina 2008.gada 29.aprīļa maksājuma uzdevums Nr.080428_00093. (lietas 57.lapa)

Lietā nav ziņu, par to, ka Aizdevuma līgums būtu apstrīdēts vai atzīts par spēkā neesošu, līdz ar to tiesa atzīst, ka tas ir tiesīgi noslēgts un saistošs līgumslēdzējpusēm, t.sk., atbildētājam ir jāatmaksā aizdevums un jāveic procentu maksājumi par aizdevuma lietošanu Aizdevuma līgumā noteiktajā apmērā un kārtībā.

Lietas materiāliem pievienots 2011.gada 2.jūnija Cesijas līguma Nr.1/2 izraksts, ar kuru akciju sabiedrība "Ge Money" kā cedents cedē UAB "Gelvora" filiālei Latvijā prasījuma tiesības pret aizņēmēju /pers. A/, kas izriet no noslēgtā Aizdevuma līguma Nr.1121436388, t.sk., saskaņā ar noslēgtā cesijas līguma 1.2.punktu nododot cesionāram prasījumus kopā ar visām pie tā piederīgām un cesijas brīdī pastāvošām tiesībām, tai skaitā, bet ne tikai ķīlas tiesības, tiesības pieprasīt līgumsodu un/vai nokavējuma procentus, parādu piedziņas izdevumus, tiesāšanās un sprieduma izpildes izdevumus, kā arī citus izdevumus, kas saistīti ar parāda summas atgūšanu.

A r 2014.gada 18.decembra Uzņēmumu reģistra valsts notāra lēmumu Nr.6-12/198523 reģistrēta SIA "GELVORA", reģistrācijas Nr.40103837691, pamatkapitāla palielināšana mantiska ieguldījuma veidā (Komerclikuma 197.panta ceturtā daļa, 201.pants, 153.pants), kas veikta, ieguldot tajā Cesionāra uzņēmumu kā organizatoriski saimniecisku vienību Komerclikuma 18.panta izpratnē. Uzņēmuma pāreja saskaņā ar 2014.gada 17.decembra Nodošanas-pieņemšanas aktu Nr.1 ir notikusi līdz ar minētā valsts notāra lēmuma pieņemšanu, un atbilstoši Komerclikuma 20.panta pirmās un otrās daļas noteikumiem visa manta, saistības un prasījuma tiesības, kas ietilpa Cesionāra uzņēmumā, ir pārgājušas uz prasītāju, kas līdz ar to ir kļuvusi par pilntiesīgu atbildētāju kreditoru.

Saskaņā ar Civillikuma 1793.panta 3.punktu prasījumi no agrākā kreditora uz jaunu var pāriet ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1801.pantu, cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat, ja viņš neko par to nezina. Savukārt

saskaņā ar Civillikuma 1805.pantu cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, izlietot to pret parādnieku.

Ņemot vērā, ka akciju sabiedrība "Ge Money" saskaņā ar Cesijas līgumu savas prasījuma tiesības pret aizņēmēju kopā ar visām pie aizņēmuma līguma piederīgām prasījuma tiesībām nodeva cesionāram, tiesa atzīst, ka prasītāja ir ieguvis prasījuma tiesības pret aizņēmēju un galvinieku.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Civillikuma 1943.pants nosaka, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis.

No parāda summas aprēķina redzams, ka neatmaksātā aizdevuma pamatsumma ir 977,13 *euro*, ko rakstveida paskaidrojumos atzīst /pers. A/. Tā kā Civillikuma 1838.pants noteic, ka pierādījumi, ka samaksa ir veikta, ir jāiesniedz tam, kas to apgalvo, un aizņēmēja līdz lietas izskatīšanai rakstveida procesā nav iesniegusi tiesai pierādījumus, ka pēc rakstveida paskaidrojumu iesniegšanas tiesā ir veikusi pilnu vai daļēju aizdevuma atmaksu, tiesa atzīst, ka prasība par neatmaksātās aizdevuma pamatsummas 977,13 *euro* piedziņu no /pers. A/ ir pamatota un apmierināma.

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem ir jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Minētā likuma 1756.pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu tiesisku darījumu, vai uz likumu, bet saskaņā ar Civillikuma 1946.pantu procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Civillikuma 1651.pantā noteikts, ka nokavējums ir saistības izpildīšanas prettiesīgs novilcinājums. Saskaņā ar Civillikuma 1652.pantu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, var ar līgumu, vai arī pēc paražas.

Savukārt Civillikuma 1759.panta 1.punkts nosaka, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, šādos gadījumos par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar noslēgtā Aizdevuma līguma 2.2.punkta noteikumiem aizņēmēja maksā procentus par aizdevuma lietošu saskaņā ar līgumā noteikto procentu likmi. Aizdevuma līgumā puses vienojušās par procentu likmi - 29% no atlikuma gadā. Kā secināms no Aizdevuma līguma, tad procentu apmērs ir aprēķināts naudas izteiksmē un iekļauts maksājuma grafikā, ko apliecina /pers. A/ rakstveida paskaidrojumos norādot, ka procenti ir iekļauti kopējā summa, kas viņai jāatmaksā. Līdz ar to tiesa secina, ka līgumā puses ir vienojušās par procentu apmēru un iebildumi par procentu apmēra nenoteikšanu nav pamatoti.

Ņemot vērā, ka aizņēmēja nav iesniegusi pierādījumus tam, ka atbilstoši aizdevuma līgumā pielīgtajam ir veikusi līgumā pielīgto procentu samaksu, kā arī to, ka aizdevuma pamatsumma nav atmaksātā līdz pat lietas izskatīšanas dienai, tiesa atzīst, ka prasījums par līgumisko un likumisko procentu piedziņu ir pamatots un apmierināms.

Līgumiskie procenti 772,39 *euro* ir aprēķināti par periodu no 2008.gada 1.jūnija līdz 2013.gada 26.augustam, kad tiesā iesniegts pieteikums par saistību piespiedu izpildi brīdinājuma kārtībā. Savukārt par periodu no 2013.gada 27.augusta līdz lietas izskatīšanas dienai 2018.gada 27.februārim aprēķināti likumiskie 6 (seši) procenti no simta gadā no galvenā parāda 977,13 *euro*, ievērojot Civillikuma 1763.pantu, proti, procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu. Tādējādi likumiskie nokavējuma procenti aprēķināti 207,74 *euro* apmērā.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka no /pers. A/ piedzenami līgumiskie procenti 772,39 *euro* par periodu no 2008.gada 1.jūnija līdz 2013.gada 26.augustam un likumiskie procenti 207,74 *euro* par periodu no 2013.gada 27.augusta līdz 2018.gada 27.februārim.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma 5.1.punktu aizņēmēja ir apņēmusies maksāt līgumsodu 10 % apmērā no ikmēneša maksājuma neapmaksātās summas par katru ikmēneša maksājuma termiņa kavējumu, kā arī parādu piedziņas izdevumus.

Ņemot vērā, ka aizņēmēja ir pieļāvusi saistību izpildes nokavējumu, tiesa atzīst, ka prasītājam ir tiesības prasīt līgumsoda samaksu saskaņā ar pašas aizņēmējas uzņemtām saistībām un Civillikuma 1716., 1720.pantos ietverto regulējumu par kreditora tiesībām prasīt līgumsoda samaksu nokavējuma gadījumā. Saskaņā ar parāda summas aprēķinu (lietas 19.lapa) prasītāja par maksājuma kavējumiem ir aprēķinājusi līgumsodu 148,11 *euro* uz 2011.gada 2.jūniju un ņemot vērā veiktos līgumsoda maksājumus 129,95 *euro* apmērā, neatmaksātais līgumsods ir 18,16 *euro*. Līgumsods ir aprēķināts atbilstoši līguma noteikumiem nepārsniedzot 10% apmēru no ikmēneša maksājuma neatmaksātās summas, līdz ar ko prasījums par līgumsoda piedziņu 18,16 *euro* apmērā ir atzīstams par pamatotu un apmierināmu.

Prasītājs lūdz piedzīt parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 17 *euro*.

Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6.pantā noteikts, ka parādniekam ir pienākums atlīdzināt parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam radušos parāda atgūšanas izdevumus, ja to atlīdzināšana tiek pieprasīta un nepastāv strīds par parāda esamību. Parāda atgūšanas izdevumiem jābūt samērīgiem un objektīvi pamatotiem. Par samērīgiem uzskatāmi parāda atgūšanas izdevumi, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajam parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamam apmēram (izņemot tos izdevumus, kurus Ministru kabinets atzinis par neatlīdzināmiem). Parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumus, kuri nav atlīdzināmi, nosaka Ministru kabinets.

Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumu Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" (turpmāk MK Noteikumi Nr.61) 2.punkts noteic, ka parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam ir tiesības no parādnieka pieprasīt, lai tas atlīdzinātu pamatotus parāda atgūšanas izdevumus, kas atbilst šādam pieļaujamam apmēram: par rakstiska paziņojuma sagatavošanu un nosūtīšanu parādniekam, kurā sniegta informācija par parāda esamību un aicinājums labprātīgi izpildīt kavētās maksājuma saistības, un par nepieciešamajām darbībām parādnieka faktiskās kontaktinformācijas noskaidrošanai, ja parādnieks nav sasniedzams, – kopā ne vairāk kā septiņus *euro* (2.1.apakšpunkts); par citām parāda atgūšanai papildus veiktajām darbībām – kopā ne vairāk kā 10 *euro* parāda atgūšanas procesā, līdz parādnieks izpildījis maksājuma saistības pret parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēju vai kreditoru (2.2.apakšpunkts).

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītājs sagatavoja un nosūtīja atbildētājiem Paziņojumu par prasījuma tiesību pāreju un atgādinājumu par saistību izpildi. (lietas 25.-30., 37.-46.lapa) Atbildētāji iepriekš minētos apstākļus nav apstrīdējuši.

Tiesa konstatē, ka prasītājs parāda atgūšanas izdevumu apmēru pamatojis ar tiesībām saņemt MK Noteikumu Nr.61 2.1. un 2.2. apakšpunktos noteikto pieļaujamo izdevumu apmēru. Tādejādi tiesa uzskata, ka pastāv pamats piedzīt no /pers. A/ parāda atgūšanas izdevumus 17 *euro*.

Par pieteikto prasījumu attiecībā pret galvinieku /pers. B/ tiesa konstatē sekojošo.

Saskaņā ar Civillikuma 1692.pantu, galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda.

Saskaņā ar Civillikuma 1698.pantu, galvinieks atbild nevien par pašu galveno parādu, bet arī par tā blakus prasījumiem, parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesas izdevumiem.

Lietā nodibināts un par to nav strīda, ka Aizdevuma līguma saistību izpildes nodrošināšanai 2008.gada 28.aprīlī starp akciju sabiedrību "Ge Money

Bank" kā aizdevēju un /pers. B/ kā galvinieku noslēgts Galvojuma līgums Nr.GA1121436388, atbilstoši kura 1.1.punktam galvinieks apņēmās kā pats aizņēmējs pilnā apmērā atbildēt par aizņēmēja saistībām pret aizdevēju saskaņā ar līgumu Nr.1121436388. Saskaņā ar Galvojuma līguma 1.2.punktu puses vienojās, ka galvojums attiecas uz visu līguma summu, iespējamiem līgumsodiem, procentiem, zaudējumiem, parādu piedziņas un tiesāšanās izdevumiem [..]. (lietas 14.lapa)

/pers. B/ rakstveida paskaidrojumos apgalvo, ka nav dota iespēja apspriest līguma noteikumus un prasītājs īsteno novilcināšanas taktiku, lai iegūtu lielākus soda procentus.

Tiesa uzskata, ka /pers. B/ apgalvojumi nav pamatoti ar pierādījumiem, jo Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdēti lietā esošie līgumi, nav lūgts atzīt līgumus par spēkā neesošiem, nav celta ne atsevišķa prasība, ne pretprasība lietā.

Tiesa ņemt vērā, ka pēc līguma noslēgšanas 2008.gada 28.aprīli ir uzsākta līguma noteikumu izpilde un veikti maksājumi, atbildētāji nav iesnieguši piezīmes, iebildumus vai labojumus par līgumu saturu. Tāpat no līgumu satura nav secināmas, ka līgumslēdzēju pušu tiesības un pienākumi būtu nevienlīdzīgi, kas radītu būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Tiesa uzskata, ka atbildētāji nav pierādījuši jebkādu maldību, viltu vai spaidus, ka līgumi neatbilst viņu gribai.

Saskaņā ar Civillikuma 1.pantu tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības.

/pers. A/ nav veikusi aizdevuma un tā lietošanas procentu atmaksu līguma noteiktajā kārtībā, tādējādi nav pildījusi savas līgumsaistības, kuras uzņēmusies noslēdzot Aizdevuma līgumu.

Lietas izskatīšanas laikā galvinieks minēto saistību nav apstrīdējis, līdz ar ko tiesa atzīst, ka prasītājam ir prasījuma tiesības pret galvinieku aizņēmējas neizpildīto saistību apmērā, jo saskaņā ar galvojuma līguma 1.1. un 1.2.punktu galviniece uzņēmās galvojuma saistības par neatmaksātā aizdevuma, procentu, līgumsoda un citu izdevumu apmaksu, kas saistīti ar parāda atgūšanu no aizņēmējas.

Pie šādiem apstākļiem, ka tiesa spriedumā ir atzinusi prasītāja prasību pret aizņēmēju par pamatotu un galviniekam ir subsidāra atbildība par galvenā parādnieka saistību izpildi, tiesa atzīst, ka piedziņa primāri ir veicama no /pers. A/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā atlikušā summas daļa piedzenama no galvinieka /pers. B/.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu sprieduma rezolutīvajā daļā atzīstamas prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās aizdevuma pamatsummas.

Apmierinot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu no aizņēmējas, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no galvinieka par labu prasītājam ir piedzenami tiesas izdevumi atbilstoši tiesas apmierinātā prasījuma apmēram. Tiesa ir apmierinājusi prasību par summu 1989,42 *euro* (977,13 + 17 + 772,39 + 204,74 + 18,16). Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu par labu prasītājam ir piedzenami tiesas izdevumi 298,41 *euro*, t.i., 15 % no prasības summas, un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,47 *euro* apmērā, kopsummā 303,88 *euro*.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1]panta pirmās daļas nosacījumus, sprieduma labprātīgas izpildes termiņš ir nosakāms 10 dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 41., 93., 97., 189., 193., 195.pantu, 204.[1]pantu, 250[26]., 250[27]. pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Gelvora" vienkāršotas procedūras prasību pret /pers. A/ un /pers. B/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. A/ piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "GELVORA", reģistrācijas Nr.40103837691, pamatparādu 977,13 *euro*, parāda ārpustiesas atgūšanas izdevumus 17 *euro*, līgumiskos procentus par aizdevuma lietošanu 772,39 *euro* par periodu no 2008.gada 1.jūnija līdz 2013.gada 26.augustam un likumiskos procenti 207,74 *euro* par periodu no 2013.gada 27.augusta līdz 2018.gada 27.februārim, līgumsodu 18,16 *euro* un tiesas izdevumus 303,88 *euro*, kopsummā 2293,30 *euro* (divi tūkstoši divi simti deviņdesmit trīs *euro* 30 centi).

Labprātīgi izpildot spriedumu, samaksa veicama sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "GELVORA", reģistrācijas Nr.40103837691, norēķinu kontā Nr.LV46HABA0551039500305, AS "Swedbank".

Atzīt SIA "Gelvora" tiesības saņemt no /pers. A/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. A/ atzīt tiesības saņemt no /pers. B/, likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no nesamaksātās pamatparāda summas par laika periodu no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas - 2018.gada 27.februāra, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese Sanita Rūtenberga